

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1243—1246

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1243	Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista 4255
1244	Sisäasiainministeriön asetus sisäasiainministeriön työjärjestyksen muuttamisesta 4261
1245	Ympäristöministeriön asetus rakennustuotteiden hyväksynnästä 4264
1246	Työministeriön asetus työssäkäyntialueista annetun työministeriön asetuksen muuttamisesta .. 4269

N:o 1243

Ulkoasiainministeriön asetus

ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, ja konsulipalvelulain (498/1999) 39 §:n nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tässä asetuksessa säädetään ulkoasiainministeriön ja edustustojen suoritteista perittävästä maksuista.

Tätä asetusta sovelletaan kunniakonsulaatteihin niiden tuottamien julkisoikeudellisten suoritteiden osalta.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksuttomia suoritteita ovat, jollei 2 momentista muuta johdu:

1) virkatoimet, jotka eivät suoranaisesti kohdistu yksittäiseen henkilöön tai yritykseen tai muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) virka-avun luonteiset, yksittäistä henkilöä koskevat toimenpiteet, joissa kysymys on yleisestä edusta;

3) toimenpiteet oikeusapulain (257/2002) mukaista oikeusapua saaneen henkilön asian hoitamiseksi

4) konsulipalvelulain 12, 19, 20 ja 22 §:n mukaiset välttämättömät palvelut ulkomailla hädänalaiseen asemaan taikka pidätetyksi, syytetyksi tai vangituksi joutuneelle sekä vähäinen taloudellinen avustus;

5) isyyden selvittämiseen, lastensuojeluun, lapsen huoltoon ja elatusturvaan liittyvät sosiaaliviranomaisten toimialaan kuuluvat toimenpiteet ja avustaminen lapsen luvattomaan haltuunottoon liittyvissä asioissa sekä ne toimenpiteet, jotka elatusavun perimistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten tai vastavuoroisuuden perusteella ovat maksuttomia;

6) kaksikäyttötuotteiden vientiluvat, vientitodistukset sekä maahanjäätitodistukset;

7) yksittäisten henkilöiden hakemusten ja ilmoitusten välittäminen Suomen viranomaisille, silloin kun tämä on säädetty edustuston tehtäväksi;

8) ulkoasiainhallinnon palveluksen perusteella ulkomaan kansalaisille maksettavien eläkkeiden sekä valtion maksamien muiden vastaavien suoritusten välittäminen;

9) viranomaisten yhteistyöhön liittyvä vas-

tavuoroinen tietojen vaihto ja koulutus sekä muut vastavuoroiset suoritteet;

10) vieraan valtion lainsäädäntöä koskevan selvityksen hankkiminen tai laatiminen valtion viranomaiselle;

11) tiedottaminen;

12) neuvonta ja ohjaus, joista aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia;

13) tiedonvälitys Suomen ja muiden valtioiden tai kansainvälisten yhteisöjen välillä;

14) ulkoasiainministeriön kirjastopalvelut ja tutkijatilojen käyttö;

15) asiakirjojen ja muun aineiston asettaminen pyytäjän käyttöön viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaisesti; sekä

16) palvelussuhteeseen liittyvät toimituskirjat, otteet, jäljennökset, todistukset sekä muut niihin verrattavat suoritteet.

Mahdollisista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 18 §:n mukainen korvaus.

Kansainvälisen käytännön tai vastavuoroisuuden perusteella maksutonta on:

1) vastaaminen Suomen lainsäädäntöä koskeviin vieraiden valtioiden tiedusteluihin;

2) ulkomailta saapuneiden oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi antaminen Suomessa; sekä

3) henkilökortin myöntäminen Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston ja Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla ja hänen perheenjäsenelleen sekä vieraan valtion Suomessa toimivalle kunniakonsulilille.

Maksullisia suoritteita koskevista maksuvapautuksista määrätään 4 §:n 5 momentissa, 5 §:n 4 ja 5 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 8 §:n 3 momentissa, 11 §:n 2 momentissa, 12 §:n 2 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa ja 18 § 2 momentissa.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

1) matkustusasiakirja;

2) viisumi;

3) oleskelulupa ja työlupa;

4) todistukset;

5) varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen; sekä

6) muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet.

Julkisoikeudellisista suoritteista peritään 4—9 §:ssä määrätty kiinteät maksut sekä mahdollisista erillisistä kustannuksista 18 §:ssä määrätty korvaus.

Valtion virkamiehen ja työntekijän terveydenhuollosta ulkomailla annetun lain (176/1987) 12 §:ssä on säädetty niiden ulkoasiainhallinnolle aiheutuvien kustannusten velottamisesta, jotka aiheutuvat sanotussa laissa tarkoitetun terveydenhuollon ja työterveyshuollon järjestämisestä.

4 §

Matkustusasiakirja

Passista, diplomaattipassista, virkapassista, virkamatkapassista ja henkilökortista peritään käsittelymaksuna 80 euroa.

Merenkulkijain kansallisesta henkilöliikennestodistuksesta, muukalaispassista, pakolaisen matkustusasiakirjasta ja muukalaispassia tai pakolaisen matkustusasiakirjaa korvaavasta väliaikaisesta asiakirjasta, sekä Euroopan unionin kansalaiselle kotimatkaa varten annettavasta väliaikaisesta matkustusasiakirjasta (Emergency Travel Document ETD) peritään 80 euroa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Matkaa tai tehtävää varten myönnetyn diplomaattipassin tai virkamatkapassin voimassaoloaikana tapahtuvasta passin uudelleen voimaan saattamisesta peritään 20 euroa.

Maksua ei peritä passista, joka annetaan

1) tasavallan presidentille ja hänen perheenjäsenelleen;

2) valtioneuvoston jäsenelle; tai

3) ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalle tai hänen perheenjäsenelleen.

5 §

Viisumi

Viisumista, kauttakulkuviisumista ja lentokentän kauttakulkuviisumista peritään Euroo-

pan unionin neuvoston päätöksen mukaisesti käsittelymaksuna 35 euroa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan viisumin siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 20 euroa.

Maksua ei peritä:

1) eduskunnan tai Suomen hallituksen kutsumalta henkilöltä;

2) virkatehtävissä Suomeen tai Suomen kautta matkustavalta diplomaattipassin tai virkapassin haltijalta;

3) Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

4) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

5) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä;

6) henkilöltä, joka kansainvälisen sopimuksen perusteella saa viisumin maksutta sekä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen alajärjestöjen, Euroopan neuvoston, Euroopan unionin sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Suomessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta; ja

7) Suomen kunniakonsulilta.

Viisumi voidaan myöntää maksutta

1) suuronnettomuuksien ja muiden vastaavien tilanteiden johdosta, silloin kun humanitaariset syyt puoltavat;

2) opetus-, kulttuuri- tai urheilutapahtumiin osallistuville tilaisuuden järjestäjän kutsumille koululais- ja nuorisoryhmille, joitten jäsenten ikä on alle 18 vuotta; ja

3) diplomaattipassin tai virkapassin haltijalle taikka hänen perheenjäsenelleen, kun sillä on merkittävää arvoa Suomen ja vieraan valtion välisten suhteiden kannalta.

6 §

Oleskelulupa ja työ lupa

Oleskeluluvasta ja työluvasta peritään kummastakin erikseen käsittelymaksuna 67 euroa. Usealle henkilölle yhteisesti myönnettystä oleskeluluvasta ja työluvasta maksu on

jokaiselta henkilöltä 67 euroa erikseen kummastakin luvasta.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan oleskeluluvan ja työluvasta siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 20 euroa luvulta.

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

2) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

3) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä; ja

4) kahdenvälisen sopimuksen perusteella tai muun kansainvälisen järjestelyn nojalla tapahtuvaan nuorison vaihto-ohjelmaan osallistuvilta henkilöiltä vastavuoroisuuden perusteella.

7 §

Varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen

Varojen välittämisestä ja taloudellisen avustuksen järjestämisestä peritään 50 euroa, ei kuitenkaan vähäisestä taloudellisesta avustuksesta.

8 §

Todistukset ja otteet

Valmiiseen asiakirjaan kirjoitettavasta tai erikseen laadittavasta todistuksesta sekä asiakirjaotteesta peritään ministeriössä 12 euroa ja edustustossa 30 euroa. Jos samaan asiakirjaan kirjoitetaan useita todistuksia, peritään maksu jokaisesta todistuksesta.

Edellä 1 momentissa määrätystä poiketen kaupanvahvistajan todistuksesta peritään 160 euroa ja kauppa-aluksen väliaikaisesta kansallisuustodistuksesta 200 euroa.

Maksua ei peritä:

1) sosiaalisen tuen tai avustuksen hakemista varten tarvittavasta todistuksesta; sekä

2) Suomeen akkreditoitujen diplomaattisten ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla annettavasta todistuksesta.

9 §

Muut julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainhallinnolle lain, asetuksen tai kansainvälisen sopimuksen mukaan kuuluvista, muista kuin 2 §:ssä ja 4—8 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä peritään 40 euroa. Uuden laivapäiväkirjan laatimiseen liittyvistä toimenpiteistä peritään kuitenkin 160 euroa ja meriselityksen vastaanottamisesta 300 euroa.

10 §

Muut maksulliset suoritteet

Muita maksullisia suoritteita ovat:

- 1) tiedoksianto ulkomaille;
- 2) asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen;
- 3) jäämistöasian hoitaminen;
- 4) valokopio tai muu jäljennös asiakirjasta, teknisestä tallenteesta tai muusta aineistosta;
- 5) muu kuin tiedottamiseen kuuluva painotuote;
- 6) ulkoasiainhallinnon sisäisen postin ja tietoverkon käyttö;
- 7) luennointi-, tulkkaus-, käännös-, tutkimus-, selvitys- ja muut asiantuntijapalvelut;
- 8) koulutuspalvelut;
- 9) ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käyttö ja toimistopalvelut; sekä
- 10) muu toimeksiantoon perustuva ja siihen verrattava ulkoasiainhallinnon toimialaan kuuluva suorite.

Muista maksullisista suoritteista peritään 11—17 §:ssä määrätyt kiinteät tai tuntiveloitukseen perustuvat tai muutoin liiketaloudellisiin perusteisiin määräytyvät maksut.

11 §

Tiedoksianto ulkomaille

Oikeudenkäynti- tai muun asiakirjan tie-

doksi antamisesta peritään 100 euroa. Maksu peritään myös tiedoksiantoyrityksestä.

Maksua ei peritä:

- 1) virallisen syytteen alaisissa asioissa;
- 2) ulkomaalaislain (378/91) mukaisissa asioissa;
- 3) asioissa, joissa ennen tiedoksiannon pyytämistä on myönnetty oikeusapulain (257/2002) mukainen oikeusapu; eikä
- 4) sosiaaliviranomaisen viran puolesta viereille panemissa asioissa.

12 §

Asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen

Virkatodistuksen tai muun asiakirjan hankkimisesta ulkomailta ja ulkomailta asuvan henkilön osoitteen selvittämisestä peritään 80 euroa. Maksu peritään myös asiakirjan hankkimis- ja osoitteen selvittämisyrityksestä.

Maksua ei peritä sosiaaliasiota hoitavalta viranomaiselta eikä julkisoikeudelliselta yhteisöltä, jonka tehtävät liittyvät yleisen edun valvontaan.

13 §

Jäämistöasian hoitaminen

Ulkomailla olevaan jäämistöön liittyvässä asiassa peritään maksu seuraavasti:

- 1) pienimuotoisesta avustamisesta 100 euroa;
- 2) jäämistön selvittämisestä, vastaanottamisesta ja tilittämisestä perillisille 2 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 100 euroa ja enintään 6 000 euroa; sekä
- 3) edellä 2 kohdassa tarkoitettua avustamisesta sekä tarvittavien asiakirjojen hankkimisesta, laatimisesta ja kääntämisestä yhteensä 5 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 150 euroa ja enintään 10 000 euroa.

Jäämistöasiaa hoitava edustusto voi sopia kunniakonsulaatin kanssa asian hoitamisesta ja siitä maksettavasta korvauksesta. Kunnia-konsulaatille maksettava korvaus voi olla enintään puolet edellä sanottujen kohtien mukaan perittävästä määrästä.

14 §

Valokopiot, jäljenteet ja painotuotteet

Jäljenteistä peritään maksu seuraavasti:

1) Paperijäljenteestä A4 kokoisena 0,50 euroa ja A3 kokoisena 1 euro sivulta;

2) datakopiosta levykkeelle 15 euroa ja CDRom-levykkeelle 20 euroa;

3) valokuvasta, jonka tekijänoikeus on ministeriöllä tai edustustolla, 10 euroa sekä käyttömaksuna sen julkaisemisesta 50 euroa julkaisukerralta.

Erillistä maksua ei peritä, jos jäljennös annetaan muun maksullisen suoritteiden osana.

Hallinnonalan painotuotteista, tiedotusmateriaalia lukuun ottamatta, peritään niiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

15 §

Ulkoasiainhallinnon sisäisen postin ja tietoverkon käyttö

Ulkoasiainhallinnon sisäisen postin käytöstä peritään käsittelymaksuna 20 euroa ja kuljetuksesta omakustannushinta lähetyksen painon ja lähetysosoitteen mukaan.

Maksua ei peritä tasavallan presidentin kanslialta. Ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalta ja hänen perheenjäseneltään ei peritä maksua alle 100 gramman painoisista lähetyksistä, mutta 100 gramman painoisista ja sen ylittävistä lähetyksistä peritään 1 momentin mukainen omakustannushinta ilman käsittelymaksua.

Ministeriön tietoverkon käytöstä peritään 100 euroa kuukaudessa jokaiselta käyttäjätunnuselta.

16 §

Asiantuntijapalvelut

Luennointi-, tulkkaus-, käänös-, tutkimus-, selvitys- ja muista asiantuntija- ja vastaavista palveluista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä maksu, kuitenkin vähintään 100 euroa kultakin suoritteiden tuottamiseen käytetyltä tunnilta.

17 §

Muut suoritteet

Ulkopuolisille annetuista koulutuspalveluista, ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käytöstä, toimistopalveluista sekä muista toimeksiantoon perustuvista suoritteista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä, kuitenkin vähintään omakustannusarvoa vastaava maksu.

18 §

Erillisten kustannusten korvaus

Suoritteiden tuottamisesta ulkoasiainhallinnolle aiheutuneista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 4—15 §:ssä määrättyjen kiinteiden maksujen lisäksi korvausta seuraavasti:

1) matkustamis- ja muista kustannuksista määrä, joka vastaa valtion yleisten virka- ja työehtosopimusmääräysten mukaisia matkakustannusten korvauksia tai muulla perusteella määräytyviä matkasta aiheutuneita todellisia lisäkustannuksia; sekä

2) ulkopuolisten palvelujen ostosta aiheutuneet menot täysimääräisinä, ei kuitenkaan tavanomaista postimaksua.

Korvaus erillisistä kustannuksista peritään myös silloin, kun kiinteää maksua ei tässä asetuksessa määrätyn mukaisesti peritä. Korvaus jätetään kuitenkin perimättä, jos perintäkulut olisivat suuremmat kuin perittävä korvaus.

19 §

Maksuvahuu

Edustusto perii maksut joko euroina tai muuna vapaasti vaihdettavana valuuttana sen mukaan mitä ulkoasiainministeriö on edustuston maksuliikkeessä käytettävästä valuuttasta määrännyt. Maksu otetaan kuitenkin vastaan asemamaan valuuttana, jos asemamaan valuuttamääräykset tätä edellyttävät.

Valuutan vaihtokurssina käytetään ministeriön vahvistamaa tilikurssia. Valuuttamääräinen arvo pyöristetään lähimpään paikallisessa maksuliikkeessä yleisesti käytettyyn yksikköön.

20 §

Kunniakonsulaatin perimät maksut

Kunniakonsulaatin perimät, edellä 4—6 §:ssä tarkoitetut maksut tuloutetaan valtiolle. Muut tämän asetuksen nojalla perityt maksut jäävät kunniakonsulaatille korvauksena suoritteiden tuottamisesta, jollei toisin ole sovittu.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Ministeri *Erkki Tuomioja*

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005. Asetuksen mukaisia maksuja peritään sen voimassaoloaikana tilatuista suoritteista.

Talousjohtaja Pekka Mattila

N:o 1244

Sisäasiainministeriön asetus**sisäasiainministeriön työjärjestyksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan 14 päivänä elokuuta 2003 annetun sisäasiainministeriön työjärjestyksen (769/2003) 7 §, 13 §:n 1 momentin 15-17 kohta sekä 4 momentti, 16 §:n 2 momentti, 42 §:n 4 momentti, 43 §:n 2 momentti, 44 §:n 4 momentti, 48 §:n 1 momentin 1 kohta ja 61 §, *muutetaan* 9 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 2 ja 3 momentti, 14 §:n 1 kohta, 17 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 momentin 9 kohta ja 50 §:n 6 kohta sekä *lisätään* uusi 11 a, 18 a § ja 44 a § seuraavasti:

9 §

Henkilöstöpolitiikan ja henkilöstöhallinnon yhteistyöryhmä

Yhteistyöryhmään kuuluvat ministeriön hallintopalveluyksikön päällikkö puheenjohtajana sekä jäsenenä osaston hallinnosta vastaavien yksiköiden päälliköt tai osaston muu henkilöstöhallinnosta vastaava virkamies ja kolme henkilöstön edustajaa. Osastojen edustajista nimetään varapuheenjohtaja kahdeksi vuodeksi kerrallaan. Sihteerinä toimii ministeriön hallintopalveluyksikön tehtävään määräämä virkamies. Tehtävään nimetyllä tiedottajalla on oikeus olla läsnä ryhmän kokouksessa.

11 a §

Viestintäfoorumi

Ministeriön viestinnän johtoryhmänä toimii viestintäfoorumi. Viestintäfoorumi sovitaa yhteen ja kehittää ministeriön viestintää. Viestintäfoorumi toimii myös ministeriön intranetin toimitusneuvostona.

Viestintäfoorumiin kuuluvat ministeriön viestintäyksiköstä viestintäjohtaja, viestintäpäällikkö, tiedottaja ja verkkotiedottajat sekä osastoilta osastojen erikseen nimeämät henkilöt. Viestintäfoorumin puheenjohtajana toimii viestintäjohtaja, varapuheenjohtajana viestintäpäällikkö ja sihteerinä puheenjohtajan erikseen nimeämä henkilö.

12 §

Ministeriön osastot ja erilliset yksiköt

Ministeriössä on lisäksi kansliapäällikön välittömässä alaisuudessa osastojen ulkopuolella ministeriön hallintopalveluyksikkö, ministeriön talousyksikkö, sisäisen tarkastuksen yksikkö, ministeriön viestintäyksikkö sekä ministeriön kansainvälisten turvallisuusasioiden ryhmä.

13 §

Alueiden ja hallinnon kehittämissosaston tehtävät

Kihlakunnanhallintoa ja kihlakunnanviras-

toa koskevat asiat valmistellaan yhteistyössä poliisiosaston ja oikeusministeriön sekä asianomaisilta osiltaan valtakunnansyyttäjänviraston kanssa.

Osaston oikeusyksikkö kehittää kansliapäällikön apuna ministeriön säädösvalmistelua sekä tukee ministeriön johtoa ja yksiköjä oikeudellisissa asioissa. Yksikkö osallistuu lisäksi ministeriön johdon määräämiin hallinnon kehittämishankkeisiin. Oikeusyksikkö on näissä tehtävissä välittömästi kansliapäällikön alainen.

14 §

Kuntaosaston tehtävät

Kuntaosasto käsittelee asiat, jotka koskevat

- 1) kuntahallintoa ja kuntien yhteistyötä;

17 §

Pelastusosaston tehtävät

Osasto käsittelee hätäkeskuslaitosta koskevat asiat. Hätäkeskuslaitoksen tulosoajasta, talousarviota, johtokunnan ja yhteistyöryhmän asettamista, hätäkeskuksen päällikön nimittämistä sekä muita hätäkeskuslaitoksen toiminnan kannalta tärkeitä asioita osaston tulee käsitellä yhteistyössä poliisiosaston kanssa.

18 a §

Ministeriön hallintopalveluyksikön tehtävät

Ministeriön hallintopalveluyksikkö käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) ministeriön henkilöstöpolitiikkaa ja henkilöstöhallintoa;
- 2) ministeriön yleisten hallintoasioiden hoitoa ja sisäisiä palveluita;
- 3) ministeriön keskitettyä henkilöstön kehittämistä;
- 4) ministeriön tietopalvelua ja asiakirjahallintoa;
- 5) ministeriön käännöspalveluita;

6) ministerien, kansliapäällikön ja ministerien erityisavustajien sihteeripalveluja ja virastopalveluja; sekä

7) Suomen lippua ja Suomen vaakunaa, lukuun ottamatta valistus- ja tiedotustoimintaa sekä poliisin oikeutta käyttää suorakaitaista valtiolippua.

Yksikkö käsittelee myös ne muut ministeriön asiat, jotka eivät kuulu muille osastoille tai erillisille yksiköille.

40 §

Osaston päällikön ja erillisen yksikön päällikön ratkaisuvalta

Osaston päällikkö ratkaisee, jollei jäljempänä toisin säädetä, asiat, jotka koskevat:

9) virkamieslain 24 §:ssä tarkoitetun kirjallisen varoituksen antamista muulle kuin 39 §:n 9 kohdassa mainitulle osaston virkamiehelle;

44 a §

Ministeriön hallintopalveluyksikkö

Ministeriön hallintopalveluyksikön päällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat enintään vaatavuustasoon 5 kuuluvien ministeriön virkojen ja vastaavan työsuhteisen henkilöstön sijoittamista sekä näiden virkojen siirtämistä ministeriössä.

Ministeriön hallintopalveluyksikön päällikkö ratkaisee lisäksi asiat, jotka koskevat ministeriön virkamiehen, lukuun ottamatta kansliapäällikköä ja osaston päällikköä, määräämistä valtion virkamieslain 19 §:ssä tarkoitettuihin tarkastuksiin ja tutkimuksiin sekä ilman esittelyä todistuksen antamista irtisanoutumisesta kansliapäällikölle ja osastopäällikölle.

Ministeriön hallintopalveluyksikön palvelusuhdeasioita hoitava esittelijä ratkaisee lisäksi ilman esittelyä asiat, jotka koskevat ministeriön palkkausjärjestelmän mukaisten kokemuslisien maksamista ministeriön virkamiehille.

Ministeriön hallintopalveluyksikön tietopalvelupäällikkö ratkaisee ilman esittelyä mi-

nisteriön asiakirjahallinnon käsikirjaan liittyvän tiedonhallintasuunnitelman muutokset

50 §

Poliisiylijohtaja

Poliisiylijohtaja ratkaisee 40 §:ssä säädetyn lisäksi asiat, jotka koskevat:
— — — — —

6) poliisin hallinnonalaan koskevan tarkentavan virkaehtosopimuksen ja työehtosopimuksen tekemistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Kansliapäällikkö Ritva Viljanen

N:o 1245

Ympäristöministeriön asetus rakennustuotteiden hyväksynnästä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Ympäristöministeriön päätöksen mukaisesti säädetään rakennustuotteiden hyväksynnästä 13 päivänä maaliskuuta 2003 annetun lain (230/2003) 31 §:n nojalla:

1 luku

Rakennustuotteen CE-merkintä

1 §

Yleiset vaatimukset

Valmistaja tai tämän Euroopan talousalueella toimiva edustaja saa kiinnittää CE-merkinnän tuotteeseen, jos tuotteen valmistuksessa, tuotannon aikaisessa laadunvalvonnassa ja valmistajan suorittamassa testauksessa on noudatettu yhdenmukaistetun standardin tai eurooppalaisen teknisen hyväksynnän vaatimuksia ja jos rakennustuotteiden hyväksynnästä annetussa laissa (230/2003) tarkoitettu varmentamiselin, tarkastuslaitos tai testauslaboratorio (*ilmoitettu laitos*) on suorittanut sille kuuluvat tehtävät.

Jos yhdenmukaistetussa standardissa tai eurooppalaisessa teknisessä hyväksynnässä edellytetään, että valmistajan vakuutus tuotteen vaatimustenmukaisuudesta nojautuu valmistajan suorittamaan tuotannon aikaiseen omaan laadunvalvontaan ja valmistajan tai ilmoitetun laitoksen suorittamaan tuotteen alkutestaukseen, saa tuotteeseen kiinnittää CE-merkinnän siinäkin tapauksessa, että standardia tai hyväksyntää ei kaikilta osin ole noudatettu. Edellytyksenä tällöin on, että maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 152 §:n 1 momentissa tuotteen ominaisuuksille asetetut vaatimukset täyttyvät ja ilmoitettu laitos on suorittanut tuotteen alkutestauksen ja valmistaja on huolehtinut tuotannon aikaisesta omasta laadunvalvonnasta.

Jos CE-merkintää koskevia tuotteeseen kohdistuvia vaatimuksia on muissa säädök-

sissa, CE-merkintää saa käyttää vain, jos kaikkien tuotetta koskevien säädösten vaatimukset täyttyvät.

2 §

CE-merkinnän yhteydessä annettavat tiedot

CE-merkintä kiinnitetään tuotteeseen tai tuotteessa olevaan nimilappuun tai, milloin tämä ei ole mahdollista, pakkaukseen tai sen mukana oleviin kaupallisiin asiakirjoihin. Merkintään liitetään tarvittaessa varmentamisen suorittaneen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

CE-merkinnän yhteydessä ilmoitetaan:

- 1) valmistajan nimi tai tunnusmerkki;
- 2) merkinnän kiinnittämisvuoden kaksi viimeistä numeroa;
- 3) mahdollisesti tarvittavan vaatimustenmukaisuustodistuksen numero;
- 4) yhdenmukaistetun standardin tai eurooppalaisen teknisen hyväksynnän tunnus, jonka mukaan tuote on valmistettu;
- 5) tuotteen käyttötarkoitus ja sen käyttämisen kannalta tarpeelliset tiedot; sekä
- 6) tiedot tuotteen olennaisista ominaisuuksista.

Jos yhdenmukaistetusta standardista tai eurooppalaisesta teknisestä hyväksynnästä on poikettu 1 §:n 2 momentin nojalla, CE-merkintää on täydennettävä selvityksellä siitä, miltä osin standardia tai teknistä hyväksyntää ei ole noudatettu.

Muut kuin yhdenmukaistettuun standardiin tai eurooppalaiseen tekniseen hyväksyntään perustuvat tuotetta koskevat tiedot on pidettävä selkeästi erillään CE-merkinnästä.

2 luku

Rakennustuotteen eurooppalainen tekninen hyväksyntä

3 §

Hyväksynnän hakeminen ja antaminen

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän hakemisessa, hyväksynnän valmistelussa ja antamisessa noudatetaan eurooppalaista teknistä hyväksyntää koskevista yhteisistä menettelytapasäännöistä annettua komission päätöstä 94/23/EY.

Valmistaja tai Euroopan talousalueella toimiva valmistajan edustaja voi jättää tiettyä yksittäistä tuotetta koskevan hakemuksensa vain yhdelle eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antamiseen valtuutetulle hyväksyntälaitokselle.

4 §

Hyväksynnästä tiedottaminen

Hyväksyntälaitoksen on julkaistava antamansa eurooppalaiset tekniset hyväksynät ja ilmoitettava niistä kaikille muille valtuutetuille hyväksyntälaitoksille.

3 luku

CE-merkintään liittyvä vaatimustenmukaisuuden osoittaminen

5 §

Yleiset vaatimukset

Valmistajan tulee tuotannon aikaiseen omaan laadunvalvontaan ja tarvittaessa ilmoitetun laitoksen suorittamaan testaukseen, tarkastukseen tai varmentamiseen nojautuen antaa vakuutus tuotteen vaatimustenmukaisuudesta. Jos yhdenmukaistetussa standardissa tai eurooppalaisessa teknisessä hyväksynnässä näin edellytetään, vakuutukseen on liitettävä varmentamisen suorittaneen laitoksen todistus tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

Jos rakennustuotetta valmistetaan vain yksin kappalein eikä yhdenmukaistetussa stan-

dardissa tai eurooppalaisessa teknisessä hyväksynnässä toisin edellytetä, tuotteen vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa valmistajan antamalla vakuutuksella nojautuen valmistajan suorittamaan tuotteen alkutestaukseen ja tuotannon aikaiseen omaan laadunvalvontaan.

Valmistajan on suorittaessaan tuotannon aikaista omaa laadunvalvontaa tallennettava asettamansa ominaisuusarvot, vaatimukset ja määräykset järjestelmällisesti toimintaohjeita ja menettelytapoja koskeviksi kirjalliseksi selvitykseksi.

6 §

Valmistajan vaatimustenmukaisuusvakuutus

Valmistajan antaman vakuutuksen tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) valmistajan tai tämän Euroopan talousalueella toimivan edustajan nimi ja osoite;
- 2) kuvaus tuotteesta sekä yhdenmukaistetun standardin tai eurooppalaisen teknisen hyväksynnän mukaiset vaatimukset, jotka tuote täyttää, sekä tuotteen käyttöä koskevat erityisehdot;
- 3) mahdollisesti tarvittavan varmentamisen suorittaneen ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite; sekä
- 4) vakuutuksen antajan allekirjoitus, nimen selvitys ja asema.

Vakuutus on esitettävä suomen tai ruotsin kielellä, jos tuotetta on tarkoitus käyttää Suomessa.

7 §

Ilmoitetun laitoksen vaatimustenmukaisuustodistus

Ilmoitetun laitoksen suorittamasta tuotteen vaatimustenmukaisuuden varmentamisesta sekä tuotannon aikaisen laadunvalvonnan varmentamisesta on annettava todistus. Todistus on esitettävä suomen tai ruotsin kielellä, jos tuotetta on tarkoitus käyttää Suomessa. Todistuksen tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite sekä todistuksen numero;

2) valmistajan tai tämän Euroopan talousalueella toimivan edustajan nimi ja osoite;

3) kuvaus tuotteesta ja yhdenmukaistetun standardin tai eurooppalaisen teknisen hyväksynnän mukaiset vaatimukset, jotka tuote täyttää, sekä tuotteen käyttöä koskevat erityisehdot;

4) mahdolliset ehdot todistuksen voimassaololle ja todistuksen voimassaoloaika; sekä

5) todistuksen antajan allekirjoitus, nimen selvennys ja asema.

4 luku

Ilmoitettu laitos

8 §

Hyväksyminen ilmoitetuksi laitokseksi

Hakemuksessa 1 §:ssä tarkoitetuksi ilmoitetuksi laitokseksi on tuotekohtaisesti esitettävä ne tehtävät, joihin toimielin hakeutuu, ottaen huomioon sovellettavat vaatimustenmukaisuuden osoittamismenettelyt. Hakemuksesta tulee käydä ilmi, miltä osin hakijan tarkoituksena on käyttää ulkopuolisia palveluja testaus- ja tarkastustoiminnassa.

Hakemukseen tulee liittää mittatekniikan keskuksen lausunto hakijan riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta, henkilöstön pätevyydestä, käytettävissä olevista välineistä ja muista edellytyksistä, varmentamistodistusten, tarkastusraporttien ja testausselostusten ohjeistuksesta sekä asiakirja- ja tiedostohallinnasta. Lausunnosta tulee myös käydä ilmi asiakkaan oikeusturvaa koskevat menettelyt ja tarvittavat vastuuvakuutukset. Lausunnon edellä mainituista asioista voi toimittaa myös Euroopan talousalueen muussa jäsenmaassa vastaavaan tehtävään valtuutettu laitos.

9 §

Oikeus käyttää ulkopuolisia palveluja

Ilmoitetulla laitoksella on oikeus käyttää osassa tehtäviään ulkopuolisia testaus- tai tarkastuspalveluja. Alihankintapalveluja tuottavan toimielimen tulee olla teknisesti pätevä sekä täyttää vastaavat riippumattomuuden ja puolueettomuuden vaatimukset kuin asianomainen ilmoitettu laitos. Ilmoitetun laitok-

sen on varmistauduttava palveluja tuottavan laitoksen pätevyydestä ja pätevyyden jatkuvasta ylläpitämisestä.

Ilmoitettu laitos on vastuussa myös alihankintapalveluja tuottavan toimielimen työosuudesta.

Ulkopuolisten palvelujen käyttämisestä on tehtävä kirjallinen sopimus. Sopimuksesta on ennen sen voimaantuloa tiedotettava ympäristöministeriölle.

10 §

Toiminnasta tiedottaminen

Ilmoitetun laitoksen on tallennettava vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin liittyvä aineisto. Aineisto on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen valmistumisesta tai saamisesta.

Ilmoitetun laitoksen on pidettävä ajan tasalla olevaa tiedostoa käyttämistään alihankintapalveluista.

5 luku

Rakennustuotteen tyyppihyväksyntä

11 §

Tyyppihyväksyntälaitos

Toimielimen valtuuttamista maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:ssä tarkoitetuksi hyväksyntälaitokseksi (*tyyppihyväksyntälaitos*) koskevassa hakemuksessa on yksityiskohtaisesti määriteltävä tyyppihyväksyntätoiminnan kohteeksi tulevat tuoteryhmät sekä tuotekohtaisesti esitettävä tuotteiden tyyppihyväksytävät ominaisuudet.

Hakijan on esitettävä riittäviksi katsottavat tiedot teknisestä pätevyydestään ja riippumattomuudestaan sekä tehtävän hoitamiseen tarvittavista henkilöresursseista ja muista voimavaroista. Hakemukseen tulee myös liittää selvitys voimassaolevasta vastuuvakuutuksesta tai siihen rinnastettavasta järjestelystä.

12 §

Tyyppihyväksyntähakemus

Rakenteen, rakennusosan taikka rakennuk-

seen kiinteästi liittyvän tarvikkeen, tuotteen tai laitteen tyyppihyväksyntää haetaan ympäristöministeriöltä tai ympäristöministeriön valtuuttamalta tyyppihyväksyntälaitokselta.

Hakemuksessa on osoitettava tuotteen suunniteltu käyttötarkoitus sekä yksilöitävä ne ominaisuudet, joille hyväksyntää haetaan. Hakemukseen on liitettävä kuvaus tuotteesta ja sen valmistuksesta sekä pätevän ja riippumattoman laboratorion testausraportit, laskelmat, piirustukset ja muut selvitykset kelpoisuuden toteamiseksi. Ympäristöministeriö tai tyyppihyväksyntälaitos voi tarvittaessa vaatia hakijalta hakemuksen käsittelyssä tarvittavia lisäselvityksiä.

Kuvaukseen tuotteesta ja sen valmistuksesta liitetään tarvittavat asennus-, käyttö-, huolto- ja varastointiohjeet sekä tekniset piirustukset ja suunnitteluohjeet sekä tarvittaessa selvitys tuotannon aikaisesta laadunvalvonnasta.

13 §

Tyyppihyväksyntäpäätös

Tyyppihyväksyntäpäätöksessä tai sen liitteessä on oltava seuraavat tiedot:

- 1) valmistajan tai hakijan nimi ja kotipaikka;
- 2) tuotteen nimi ja kuvaus tuotteesta;
- 3) tuotteen suunniteltu käyttö;
- 4) ominaisuudet, joita hyväksyntä koskee;
- 5) hyväksynnän ehdot;
- 6) laadunvalvojan nimi ja kotipaikka sekä laadunvalvontasopimuksen päiväys;
- 7) tuotteen merkitseminen;
- 8) tarvittavat suunnittelu-, asennus-, käyttö- ja varastointitiedot; sekä
- 9) hyväksynnän voimassaolo.

Tyyppihyväksyntä annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

14 §

Tyyppihyväksyntämerkintä

Tyyppihyväksytty tuote on merkittävä tyyppihyväksyntäpäätöksessä edellytetyllä tavalla. Merkintä kiinnitetään tuotteeseen tai tuotteessa olevaan nimilappuun tai jos tämä ei

ole mahdollista, pakkaukseen tai sen mukana oleviin kaupallisiin asiakirjoihin.

15 §

Laadunvalvontasopimus

Tyyppihyväksytyt tuotteen valmistukseen liittyvän laadunvalvonnan varmentamisen tulee perustua ympäristöministeriön tai tyyppihyväksyntälaitoksen hyväksymän toimielimen (*laadunvalvoja*) ja valmistajan väliseen sopimukseen. Sopijapuolet määrittelevät tuotekohtaisesti laadunvalvonnan sisällön kuuluttuaan ympäristöministeriötä tai tyyppihyväksyntälaitosta.

Valmistajan tulee ennalta ilmoittaa sopimuksen mukaiselle laadunvalvojalle tyyppihyväksytyt tuotteen raaka-aineissa, valmistuksessa tai laadussa tapahtuvista muutoksista.

16 §

Laadunvalvonnan suorittaminen

Laadunvalvojan tehtävänä on varmistaa, että tarvittavat testaukset tai muut tutkimukset on suoritettu siinä laajuudessa ja sillä tavalla kuin laadunvalvontasopimuksessa edellytetään.

Tyyppihyväksytyt tuotteen tuotannon aikaiseen laadunvalvontaan sekä laadunvalvontajärjestelmän varmentamiseen liittyviä testauksia suorittavien laboratorioden tulee täyttää vastaavat puolueettomuuden ja kelpoisuuden vaatimukset kuin laadunvalvojan.

17 §

Laadunvalvontaraportti

Laadunvalvojan on tallennettava laadunvalvontajärjestelmän varmentamisessa suorittamansa toimenpiteet ja valvonnan tulokset. Aineisto on säilytettävä kymmenen vuoden ajan. Valvonnan tuloksista on laadunvalvontasopimuksessa määritetyllä tavalla vuosittain raportoitava ympäristöministeriölle tai tyyppihyväksyntälaitokselle.

6 luku

Varmennettu käyttöseloste

18 §

Hakemus

Käyttöselosteen varmentamista koskevaan hakemukseen on liitettävä tuotteen käyttötavan ja käyttökelpoisuuden arvioimiseen tarvittavat tutkimuselostukset ja muut selvitykset sekä tuotannon aikaista laadunvalvontaa koskevat tiedot.

19 §

Käyttöselosteen varmentaminen

Käyttöselosteen varmentamisen tulee perustua valmistajan suorittamaan tuotannon aikaiseen omaan laadunvalvontaan sekä riippumattoman ja pätevän testauslaboratorion suorittamiin testauksiin. Ympäristöministeriön valtuuttama varmentamista suorittava toimielin päättää käyttöselosteessa annettavista tiedoista tuote- tai tuoteryhmäkohtaisesti.

Käyttöseloste annetaan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan. Käyttöselosteen varmentava toimielin voi tarvittaessa edellyttää mää-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2003

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

räaikaisarviointia, jolla varmennetaan, että käyttöselosteen omaava tuote on säilynyt muuttumattomana.

20 §

Laadunvalvontasopimus

Jos käyttöselosteen saamiseksi vaaditaan ulkopuolinen laadunvalvonta, valmistajan on huolehdittava sen järjestämisestä siinä laajuudessa kuin varmentamisen suorittava toimielin edellyttää. Valmistajan on tehtävä laadunvalvonnasta kirjallinen sopimus laadunvalvojaksi hyväksytyyn koestuslaitoksen kanssa. Laadunvalvontaan liittyy tuotteen määräaikaistestaus sopimuksen edellyttämässä laajuudessa.

7 luku

Voimaantulo

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sillä kumotaan 6 päivänä marraskuuta 1995 annettu ympäristöministeriön päätös rakennustuotteista (A3).

Hallitusneuvos Sven-Eric Roman

N:o 1246

Työministeriön asetus**työssäkäyntialueista annetun työministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Työministeriön päätöksen mukaisesti,
muutetaan työssäkäyntialueista 31 päivänä joulukuuta 2002 annettua työministeriön asetusta (1368/2002) siten, että tapahtuvien kuntaliitosten johdosta poistetaan Jäppilän, Pieksämäen maalaiskunnan ja Virtasalmen työssäkäyntialueet sekä lisätään Pieksänmaan työssäkäyntialue ja tehdään muutoksia seuraavien kuntien työssäkäyntialueisiin:

Etelä-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus

Haukivuori: Haukivuori, Juva, Kangasniemi, Mikkeli, Pieksämäki, Pieksänmaa

Joroinen: Joroinen, Juva, Kangaslampi, Leppävirta, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rantasalmi, Varkaus

Juva: Haukivuori, Joroinen, Juva, Mikkeli, Puumala, Rantasalmi, Savonlinna, Sulkava

Kangasniemi: Hankasalmi, Haukivuori, Hirvensalmi, Joutsa, Kangasniemi, Leivonmäki, Mikkeli, Pieksämäki, Pieksänmaa, Toivakka

Pieksämäki: Hankasalmi, Haukivuori, Joroinen, Kangasniemi, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rautalampi, Suonenjoki, Varkaus

Pieksänmaa: Hankasalmi, Haukivuori, Joroinen, Kangasniemi, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rautalampi, Suonenjoki, Varkaus

Pohjois-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus

Leppävirta: Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kuopio, Leppävirta, Suonenjoki, Varkaus, Vehmersalmi

Rautalampi: Hankasalmi, Konnevesi, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Suonenjoki: Hankasalmi, Karttula, Konnevesi, Kuopio, Leppävirta, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Varkaus: Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Leppävirta, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rantasalmi, Varkaus,

Keski-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus

Hankasalmi: Hankasalmi, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Kangasniemi, Konnevesi, Laukaa, Pieksämäki, Pieksänmaa, Rautalampi, Suonenjoki, Sumiainen, Suolahti, Toivakka, Äänekoski

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Työministeri *Tarja Filatov*

Hallitusneuvos Raili Hartikka

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1243—1246, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904